

Chorzowskie Studia Polityczne

Pod redakcją naukową
Krzysztofa Krysieniela

Nr 3 rok 2010

Wydawnictwo
Wyższej Szkoły Bankowej w Poznaniu
Chorzów 2010

Recenzent naukowy

dr hab. Andrzej Gałganek, prof. UAM

Rada naukowa

prof. dr hab. Zbigniew Blok

prof. dr hab. Ludwik Habuda

prof. dr hab. Andrzej W. Jabłoński

prof. dr hab. Jan Kantyka

prof. dr hab. Mirosław Karwat

dr Krzysztof Krysienieł (sekretarz)

prof. PhDr Peter Kulasik, CSc.

dr hab. Halina Lisicka, prof. UW

dr hab. Katarzyna Sobolewska-Mysłik, prof. UP w Krakowie

dr hab. Sylwester Wróbel, prof. WSB w Poznaniu

Kolegium redakcyjne

dr hab. Sylwester Wróbel, prof. WSB w Poznaniu (redaktor naczelny i przewodniczący)

prof. PhDr. Peter Kulasik, CSc.

dr Łukasz Wawrowski

dr Maria Ochwat

mgr Jarosław Szostak (sekretarz)

Projekt okładki

Jan Ślusarski

Redaktor

Monika Stanek

Kopiowanie i przetwarzanie w jakiegokolwiek formie
wymaga pisemnej zgody wydawcy

© Copyright by Wyższa Szkoła Bankowa w Poznaniu, 2010

ISSN 2080-752X

WYDAWNICTWO

WYŻSZEJ SZKOŁY BANKOWEJ

w Poznaniu

al. Niepodległości 2, 61-874 Poznań

tel. 61 655 33 99, tel./faks 61 655 33 97

e-mail: wydawwsb@wsb.poznan.pl, dzialhandlowy@wsb.poznan.pl

www.wydawnictwo.wsb.poznan.pl

Skład i łamanie: Jacek Goslar

Druk i oprawa: ESUS Druk cyfrowy, Poznań

Spis treści

Od redakcji	5
Teoria polityki	
Miguel Jerez MIR <i>Elity w pracach Juana José Linza</i> (tł. M. Myśliwiec)	9
Łukasz SOSNOWSKI <i>Teoria indeksów siły i ich użyteczność w analizie koalicji gabinetowych</i> <i>Część I</i>	33
Systemy i ruchy polityczne	
Łukasz WAWROWSKI <i>System kwotowy jako mechanizm zwiększania udziału kobiet w polityce</i> <i>– definiowanie i zróżnicowanie</i>	55
Artur Roland KOZŁOWSKI, Marta KNOCH <i>Usunięcie zaborców z ziem przedrozbiorowej Rzeczypospolitej w następstwie</i> <i>pierwszej wojny światowej</i>	65
Tomasz GONET <i>Elity Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”</i> <i>w regionie śląsko-dąbrowskim sierpień 1980 – lipiec 1981</i>	85
Polityka lokalna i regionalna	
Ryszard SKRZYPIEC <i>Organizacje pozarządowe w rozwoju lokalnym – aktywne wspólnoty, sieci</i> <i>współpracy i partnerstwo lokalne</i>	107
Agnieszka KONARSKA <i>Elity Jastrzębia-Zdroju i Piły w opinii miejskich polityków</i>	131
Recenzje	
Zbigniew KANTYKA <i>J. Potulski, Socjologia polityki,</i> <i>Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk 2008</i>	151
Justyna TOMALA-WAWROWSKA <i>C. Bernstein, Hillary Clinton,</i> <i>przełożył J. Lang, Prószyński i S-ka SA, Warszawa 2008</i>	155
Streszczenia	161
Summaries	169
O Autorach	177

Streszczenia

Miguel Jerez Mir

Elity polityczne w pracach Juana José Linza

Niniejszy artykuł poświęcony jest pracom Juana José Linza dotyczącym elit, czyli jednej z linii badawczych, którym autor oddał się z entuzjazmem podczas swojej wieloletniej pracy badawczej. Dlatego zostały tu postawione pytania o powiązanie kilku czynników (niepokój osobisty i intelektualny, wpływ określonych mistrzów i wyników ich badań, a także okoliczności i szanse), które przyczyniły się do wyboru tego tematu jako przedmiotu studiów z perspektywy, w której dominował czynnik empiryczny oraz szczególna uwaga poświęcona przypadkowi hiszpańskiemu, co zaowocowało kontynuacją badań, prowadzonych choć nie w sposób ciągły, lecz stały. Artykuł ten jest przeglądem dorobku nauczycielskiego na omawianym obszarze nauk politycznych i socjologii, znajdującym odzwierciedlenie w pracach dawnych doktorantów i „adoptowanych uczniów”.

Łukasz Sosnowski

Teoria indeksów siły i jej użyteczność w analizie koalicji gabinetowych Część I

Indeksy siły, jako narzędzia służące do analizy zjawisk występujących w życiu społecznym, a w szczególności w polityce, są powszechne w anglosaskim podejściu badawczym w naukach politycznych. Można zaryzykować tezę, że jedną z zasadniczych różnic pomiędzy podejściem ilościowym szkoły anglosaskiej a jakościowym europejskiej-kontynentalnej jest właśnie powszechność używania modelowania matematycznego, teorii gier, a przede wszystkim indeksów siły. Prezentowany artykuł przybliży pojęcie tych nie do końca odkrytych w Europie narzędzi, tłumacząc zasady ich działania, a także wskazując na ich wady i zalety. Ponadto w drugiej części artykułu przedstawiona zostanie analiza wybranych polskich koalicji gabinetowych od 1989 roku przy użyciu przedstawionych w tej części indeksów siły.

Łukasz Wawrowski

**System kwotowy jako mechanizm zwiększania udziału kobiet w polityce
– definiowanie i zróżnicowanie**

System kwotowy to zapewne najgłośniejszy (zwłaszcza przez pryzmat częstotliwości poruszania w debatach politycznych i publicystycznych) i równocześnie najbardziej kontrowersyjny (przez pryzmat różnorodności argumentacji „za” i „przeciw” oraz wywoływanych emocji) mechanizm mający na celu zwiększanie udziału kobiet w strukturach politycznych. Przez część przeciwników jest postrzegany jako uosobienie zła i narzucanie kobiet wyborcom, przez część zwolenników z kolei jako niemal idealny sposób rozwiązania problemu niedoreprezentowania kobiet. Obserwując atmosferę wokół kwot, nietrudno dostrzec próbę jednoznacznego podziału na tych, którzy są „za” i tych, którzy są „przeciw”. Z naukowego punktu widzenia określenie się na owej osi antagonistycznych poglądów nie jest sprawą prostą. Główny problem w tym wypadku (często niedostrzegany w potocznym czarno-białym ujmowaniu sprawy) to fakt, iż pod hasłem „system kwotowy” mieści się szereg wariantów postępowania, które zmieniają nie tylko samą istotę owego mechanizmu, ale także – przede wszystkim – jego wpływ na faktyczny udział kobiet w polityce. W zależności od przyjętych parametrów kwoty mogą istotnie zwiększać kobiecą reprezentację, powodować zmiany jedynie niewielkie lub – w wypadkach skrajnych – wręcz nie powodować żadnych. Analogicznie owa przyjęta konstrukcja kwot będzie w mniejszym lub większym stopniu naruszać powszechnie przyjmowane przez przeciwników takiego sposobu ingerencji w proces rekrutacji politycznej. Wychodząc z powyższych uwag, celem pracy jest próba ukazania różnorodności rozwiązań powszechnie określanych jako system kwotowy, a także wskazanie konsekwencji poszczególnych rozwiązań. Dopiero bowiem precyzyjne określenie desygnatu kwot umożliwia dyskusję nad zasadnością stosowania owego mechanizmu. Innymi słowy, bez jednoznacznych rozstrzygnięć definicyjnych odpowiedź na pytanie o stosunek do kwot okazuje się niemożliwa.

Artur Roland Kozłowski

**Usunięcie zaborców z ziem przedrozbiorowej Rzeczypospolitej w następstwie
pierwszej wojny światowej**

Pierwsza wojna światowa przekreśliła solidarność zaborców Rzeczypospolitej, stwarzając tym samym możliwość odtworzenia geopolitycznego ładu przedrozbiorowego. O ostatecznej delimitacji granic odradzającej się Rzeczypospolitej nie zadecydowało jedno wydarzenie, lecz szereg czynników, z których na plan pierwszy wychodzą działania militarne oraz decyzje polityczne.

Za sprawą państw centralnych, w tym zwłaszcza wojsk niemieckich, Rosja została w 1918 roku wyparta z obszaru przedrozbiorowej Rzeczypospolitej. Wcześniej jeszcze cesarze Niemiec i Austro-Węgier w akcie prawnym z 5 listopada 1916 roku zadecydowali o przywróceniu Polsce państwowości, tym samym rezygnując ze znacznej części zajętego w wyniku zaborów terytorium. Sytuacja ta, choć wydobywała Polskę z epoki rozbiorów, nie wytyczała w pełni jej zasięgu terytorialnego. Otwartą kwestią pozostawała granica wschodnia, nie wytyczona ostatecznie z uwagi na trwające na tym obszarze działania militarne z Rosją.

Kolejnym wydarzeniem decydującym o wypieraniu Rosji z obszaru byłej Rzeczypospolitej był traktat brzeski z 3 marca 1918 roku. Traktat ten oraz towarzyszące mu działania militarne państw centralnych sprowadziły Rosję do jej granic etnicznych. Klęska Niemiec tego samego roku na froncie zachodnim stworzyła nową sytuację. O zachowaniu państwowości, jak również o zasięgu Rzeczypospolitej w odniesieniu do jej obszaru zachodniego, zadecydować miano w traktacie wersalskim (1919–1920). O wschodnim zasięgu terytorialnym Rzeczypospolitej przesądzić miała wojna polsko-bolszewicka (1919–1920) wraz z kończącym ją traktatem ryskim z 1921 roku. O ile traktat wersalski przywracał z niewielkimi odchyleniami przedrozbiorowe granice w zachodnim obszarze Rzeczypospolitej, o tyle traktat ryski stanowił krok wstecz w stosunku do rozwiązań pokoju brzeskiego, jako że nie utrzymał Rosji w jej granicach etnicznych.

Tomasz Gonet

Elity Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” w Regionie Śląsko-Dąbrowskim sierpień 1980 – lipiec 1981

Tematem niniejszego artykułu jest analiza elit śląsko-dąbrowskiej „Solidarności” w okresie funkcjonowania autonomicznych ośrodków międzyzakładowych, poczynając od strajków sierpniowo-wrzesniowych 1980 roku, a skończywszy na obradach I Walnego Zebrania Delegatów w lipcu 1981 roku, które doprowadziły do powstania zjednoczonego Regionu Śląsko-Dąbrowskiego NSZZ „Solidarność”.

Autor ukazuje na licznych przykładach różnice w podejściu liderów największych struktur międzyzakładowych funkcjonujących w ówczesnym województwie katowickim do kwestii społeczno-politycznych, jak również do roli i pozycji niezależnych związków zawodowych w realiach komunistycznego państwa. Dokonuje podziału na liderów solidarnościowego ruchu, którzy reprezentowali jednoznacznie propartyjny charakter, dystansując się od politycznej działalności solidarnościowego związku, oraz tych, dla których masowy ruch społeczny był szansą wywalczenia pełnej suwerenności narodowej, jak również na przedstawicieli o umiarkowanych poglądach, którzy pozostawali w cieniu rywalizujących ze sobą central. W ocenie autora różnice te powodują, iż trafniej jest mówić o autonomicznych elitach niż o homogenicznej elicie międzyzakładowych ośrodków NSZZ „Solidarność” w regionie śląsko-dąbrowskim. Artykuł udowadnia, iż liderzy śląsko-dąbrowskich central NSZZ „Solidarność” w decydujący sposób wpływali na charakter kierowanych przez nich ośrodków.

Ryszard Skrzypiec

Organizacje pozarządowe w rozwoju lokalnym – aktywne wspólnoty, sieci współpracy i partnerstwo lokalne

Przemiany współczesnego świata stawiają przed wspólnotami ludzkimi szereg wyzwań. Poszukiwanie nowych sposobów kreowania procesów rozwojowych – tak na poziomie makro-, jak i mezospołecznym – każe poszerzać krąg aktorów o nowe ich typy. Co ważne, renesans przeżywają same mezostruktury, które od dwu dekad stają się znaczącym aktorem rozwoju lokalnego. Jednak na znaczeniu zyskują różnego rodzaju partnerstwa – czy to publiczno-prywatne (PPP), czy publiczno-społeczne (PPS). Uczestnikami tych drugich są instytucje tzw. trzeciego sektora lub ekonomii społecznej. I wreszcie wymienić trzeba różnego rodzaju partnerstwa międzysektorowe, w które zaangażowane są instytucje publiczne, prywatne (komercyjne) i społeczne (organizacje pozarządowe).

Tekst podejmuje problem roli, jaką w rozwoju lokalnym w Polsce odgrywają w ostatnich latach organizacje pozarządowe. Zagadnienie zostało ukazane zarówno od strony teoretycznej, jak i praktycznej.

Agnieszka Konarska

Elity Jastrzębia-Zdroju i Piły w opinii miejskich polityków

Artykuł *Elity Jastrzębia-Zdroju i Piły w opinii miejskich polityków* poświęcony jest złożonemu problemowi funkcjonowania elit politycznych w dwóch wybranych przez autora miastach. Rozpoczyna się od krótkiego szkicu przybliżającego teoretyczne aspekty tego zjawiska. Główny wątek koncentruje się na udzieleniu odpowiedzi na kilka pytań. Po pierwsze, kto wchodzi w skład elity w tych dwóch miastach? Po drugie, co członkowie tego gremium myślą o sobie nawzajem? Po trzecie, jaki jest poziom wiedzy o mieście i jego problemach wśród ludzi władzy? Oraz po czwarte, kogo przedstawiciele władzy uznają za członka elity i co rozumieją pod tym pojęciem?

Próbie badawczą stanowili radni oraz prezydenci i ich zastępcy w Jastrzębiu-Zdroju i Pile. Pierwsze z miast leży w południowej części województwa śląskiego, jego mieszkańcy w większości zatrudnieni są w firmach powiązanych z przemysłem wydobywczym, głównie w Jastrzębskiej Spółce Węglowej S.A. Jastrzębie-Zdrój liczy około 93 tysięcy mieszkańców, jest powiatem grodzkim, który ma 23 radnych, prezydenta oraz jego dwóch zastępców. W badaniu wzięło udział 21 z 23 przedstawicieli władzy stanowiąco-kontrolnej i 1 z 3 przedstawicieli władzy wykonawczej. Piła leży w północnej części województwa wielkopolskiego, struktura zatrudnienia jest tutaj bardziej rozproszona. W Pile mieszka około 74 tysięcy osób, jest ona powiatem ziemskim, który ma również 23 radnych, prezydenta i jego dwóch zastępców. Ankietę wypełniło 18 z 23 radnych i wszyscy przedstawiciele władzy wykonawczej.

Wyniki badań, w mniemaniu autora tego artykułu, potwierdzają wcześniejsze analizy dokonywane na elitach politycznych m.in. przez Jerzego Wiatra. Co ciekawe, tylko 25% przedstawicieli władz miejskich w Jastrzębiu-Zdroju uznaje się za członków lokalnej elity politycznej, mimo że większość z nich w pytaniach wcześniejszych zaznaczyła, iż elitę polityczną tworzą radni, prezydent oraz inne grupy społeczne. W Pile wskaźnik ten osiąga 45%. Dla poznania szczegółowych wyników tychże badań autor zachęca do zapoznania się z całym artykułem.

Summaries

Miguel Jerez Mir

Political Elites in the Works of Juan José Linz

The article offers a review of Juan J. Linz's scientific contribution to elite studies, a field he has researched enthusiastically throughout his intense academic career. It explores the unique combination of factors that led Linz to choose this theme as the subject of study: his personal and intellectual concerns, the impact of some outstanding predecessors and their findings, as well a number of circumstances and opportunities that arose on different occasions. His approach was eminently empirical, with special attention to the case of Spain, and he pursued the research with persistence, albeit not on a continuous basis. The article concludes with a reference to Linz's intellectual legacy in this area of political science and sociology, as reflected in the writings of both his former doctoral students and his "adopted disciples".

Łukasz Sosnowski

Power Indices and Their Applicability to the Analysis of Government Coalitions. Part I

In English speaking countries, power indices are a common tool for analyzing facts in the lives of societies, particularly in politics, and thus a valid research approach employed by political science. It might be said that the wide application of mathematical modeling, game theory, and – above all – power indices stands for one of the fundamental differences between the American or British quantitative approach and the continental-European qualitative focus. As these instruments seem to not have been fully discovered in Europe yet, the paper undertakes to present them to the Polish audience, explaining how they work and indicating their main strengths and weaknesses. Furthermore, the second part of the paper delivers a sample application of power indices to the analysis of some of Poland's governing coalitions after 1989.

Lukasz Wawrowski

The Quota System as a Mechanism for Increasing the Representation of Women in Politics – Its Definitions and Its Diversity

The gender quota system is probably at once the most publicized (particularly through its wide presence in the political debate and in the media) and the most controversial (due to the diversity of arguments for and against it, and to the strong emotions it evokes) mechanism designed to increase women's participation in political structures. By some of its opponents it is perceived as intrinsically evil and an attempted imposition of female candidates on the electorate; while some of its supporters tend to see it as a nearly ideal solution to the problem of women's underrepresentation. Anyone aware of the atmosphere around the quota issue can easily discern the efforts to draw an explicit dividing line between "friends" and "enemies". For a scientist, however, it is rather cumbersome to position oneself on the axis of conflicting views. The central (yet often overlooked when viewed from a non-scientific black-and-white perspective) problem is that the term "quota system" designates a broad range of approaches and procedures that can affect the nature of the mechanism itself as well as – most importantly – change its impact on women's actual involvement in politics. Depending on the parameters adopted, quota can significantly increase women's representation, or cause minor shifts, or even – in extreme cases – make no difference at all. Similarly, whatever variant of the quota system is proposed, it will – to a greater or lesser extent – impinge on the generalities presumed by opponents of such intervention in the political recruitment process. Understanding that it is not possible to discuss the viability of the quota mechanism until the precise designation of the quota is established, the author seeks to depict the diversity of solutions comprised by the common umbrella term, and to point out the effects of each. Because, he argues, unless we have a clear definition, no one can really take a stance toward the quota concept.

Artur Roland Kozłowski

The Removal of Foreign Rulers from the Territory of Pre-partition Poland as a Consequence of World War I

As World War I disrupted solidarity among the foreign rulers of Poland, there arose an opportunity to recreate the geopolitical order which existed prior to the partitions. There was no single decisive fact to determine the final delimitation of Poland's borders on its rebirth; it would be a lot more accurate to see it as the outcome of a combination of factors including, in the first place, military operations and political decisions.

Owing to the Central Powers' military effort, predominantly that of German troops, in 1918 Russia was driven out of the original territory of pre-partition Poland. Even before that, in an act of November 5, 1916 the German and the Austro-Hungarian Emperors resolved to restore Polish statehood, giving up control over a significant portion of the territories they occupied as a result of the partitions. While Poland thus began to re-emerge from the partitions period, its borders were not fully and conclusively defined. It was especially the case of the eastern border, which remained at issue as the ongoing military action against Russia did not allow its definitive delimitation.

The Treaty of Brest-Litovsk signed on March 3, 1918 played a critical role in forcing Russia out of the former territory of Poland. The Treaty, as much as the Central Powers' military campaign, effectively brought Russia back within its ethnic borders. With Germany defeated on the western front later that year, the tide changed for Poland again. A final decision on the recreation of the Polish independent state as well as on the delineation of its western borders was to be made at the Versailles Peace Conference (1919–1920). The eastern border was soon to be determined in the Polish-Soviet war of 1919–1920 and the 1921 Treaty of Riga that marked its end. As long as the Treaty of Versailles redrew, with minor deviations, the old pre-partition boundary in the west of Poland, the Peace of Riga represented a step back from the Treaty of Brest-Litovsk, since it failed to hold Russia within its ethnic borders.

Tomasz Gonet

The “Solidarity” Elite in Śląsko-Dąbrowski Region between August 1980 and July 1981

The paper aims to examine the elite of the Independent and Self-Governing Trade Union (Niezależny Samorządny Związek Zawodowy) “Solidarity” (“Solidarność”) in Śląsko-Dąbrowski Region during the era of autonomous inter-factory structures commenced by the August-September 1980 strikes and closed by the 1st General Assembly of Delegates of July 1981 which led to the emergence of the united Śląsko-Dąbrowski Region of Solidarity.

The author uses a number of examples to demonstrate the different attitudes that the leadership of the largest regional inter-factory bodies adopted toward social and political issues as well as toward the role and positioning of independent trade unions within the communist state. A distinction is made into those leaders who acquiesced in Solidarity's non-political program and avoided commitment to any political agenda, alongside those that perceived the mass social movement in terms of opportunity to recover national sovereignty and, finally, those middle-of-the-road ones who would rather stay behind the scenes and did not engage in competition among the unions and their regional chiefs. The writer believes that, in the context of these marked differences, it is more appropriate to speak of autonomous elites rather than a homogeneous elite of the inter-factory bodies in Śląsko-Dąbrowski Region. In addition, the paper contends that the heads of Solidarity's basic structures in the region had a crucial impact on the character and policies of the unions.

Ryszard Skrzypiec

Non-governmental Organizations in Local Development – Active Communities, Cooperative Networks, and Local Partnerships

In today's rapidly changing environment, human communities are faced with a number of challenges. In seeking new ways to stimulate developmental processes – at the macro level as well as at the middle level of society – the spectrum of social actors is expanded to incorporate new types of entities. Importantly enough, middle structures themselves have been undergoing a revival as well and, over the last two decades, have emerged as a major local development actor. Various types of partnerships – whether public-private or public-social, the latter usually involving the third sector or the so called social economy – are becoming increasingly important. Finally, cross-sector partnerships of many kinds should be mentioned, implying the participation of public institutions alongside private (commercial) and social (non-governmental organizations) partners.

The paper attempts to portray the role that non-governmental organizations have played in Poland's local development in recent years. The issue is approached from both a theoretical and a practical perspective.

Agnieszka Konarska

The Elites of Jastrzębie-Zdrój and Piła in the Opinions of Local Politicians

The paper addresses the intricacies of the functioning of political elites in two towns of the author's choice. The article commences with a brief outline of the theoretical aspects involved in the problem. Most attention, however, is dedicated to answering the following questions: Who are the people that make up the elite in the two towns? What do members of the elite think of one another? How much do those in power know about the town and its problems? Who do the local authorities recognize as members of the elite, and how do they interpret this label?

The survey sample included town council members, mayors and deputy mayors of both Jastrzębie-Zdrój and Piła. The former town is situated in the southern part of Śląskie voivodeship, a majority of its residents are employed by the mining industry, primarily by Jastrzębska Spółka Węglowa S.A. Jastrzębie-Zdrój has a population of about 93,000 and the status of a city-county (*powiat grodzki*), with a town council of 23 members, mayor and two deputy mayors. The survey encompassed 21 out of 23 representatives of the legislative-supervisory body and 1 of 3 representatives of the executive branch. Piła is located in the northern part of Wielkopolskie voivodeship, and its employment structure is much more diverse. The town has around 74,000 residents and the status of a county (*powiat ziemski*). Just like Jastrzębie, it has 23 council members, mayor and two deputy mayors. The questionnaire was filled in by 18 out of 23 council members and by all of the executives.

In the author's belief, the survey findings are largely in unison with the outcomes of earlier studies of political elites conducted by e.g. Jerzy Wiatr. Interestingly enough, no more than 25% of Jastrzębie's local government officials consider themselves members of the local political elite, while at the same time indicating, in response to previous questions, that the political elite includes town council members, mayors, and other social groups. In Piła, the corresponding rate was 45%. Readers are encouraged to peruse the paper for a more detailed account of the research outcomes.

O Autorach

Tomasz Gonet – mgr; doktorant w Instytucie Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach; stażysta w Oddziale Instytutu Pamięci Narodowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Katowicach

Malgorzata Myśliwiec – dr; Instytut Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach; Katedra Nauki o Polityce, Wydział Zamiejscowy w Chorzowie Wyższej Szkoły Bankowej w Poznaniu

Zbigniew Kantyka – dr; Katedra Nauki o Polityce, Wydział Zamiejscowy w Chorzowie Wyższej Szkoły Bankowej w Poznaniu; Instytut Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach

Marta Knoch – mgr; absolwentka Politologii Uniwersytetu Gdańskiego; Bank BPH, Grupa GE Capital

Agnieszka Konarska – mgr; absolwentka Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach; pracuje w Zakładzie Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Pszowie

Artur Roland Kozłowski – dr; Katedra Stosunków Międzynarodowych, Wyższa Szkoła Bankowa w Gdańsku

Miguel Jerez Mir – prof. Miguel Jerez Mir jest dyrektorem Instytutu Nauk Politycznych i Administracji na Uniwersytecie w Granadzie. Na tej uczelni ukończył studia prawnicze, a następnie uzyskał stopień doktora na Uniwersytecie w Saragossie. Szerokie studia z zakresu nauk politycznych prowadził na Uniwersytecie Yale. W latach 1980–1981 był stypendystą programu Fulbright. W trakcie przebiegu kariery akademickiej był najpierw profesorem pomocniczym w zakresie prawa politycznego, a następnie profesorem tytularnym w zakresie teorii państwa i prawa konstytucyjnego oraz profesorem tytularnym w zakresie nauk politycznych na Uniwersytecie w Saragossie. Od 1989 roku jest profesorem Uniwersytetu w Granadzie. Prowadził także wykłady na Uniwersytetach Północnej Karoliny (Chapel Hill), West Bohemia (Czechy), Stetson (Floryda) i Georgetown (Waszyngton). Kieruje pracami zespołów biorących udział w krajowych i międzynarodowych badaniach naukowych, m.in. jest członkiem i jednym z hiszpańskich koordynatorów grupy EuroElite, realizującej projekt IntUne i finansowanej z funduszy Unii Europejskiej w ramach VI programu ramowego, a także kieruje pracami Andaluzyskiej Grupy Badawczej w zakresie nauk politycznych. Zainteresowania naukowe i opublikowane prace profesora Miguela Jerez Mira koncentrują się wokół problemów hiszpańskich elit politycznych w perspektywie historycznej i porównawczej (1868–2008), partii i grup nacisku w Hiszpanii, postaw hiszpańskich elit wobec procesu integracji europejskiej, a także nauki o polityce jako dyscypliny.

Ryszard Skrzypiec – dr; Katedra Nauki o Polityce, Wydział Zamiejscowy w Chorzowie Wyższej Szkoły Bankowej w Poznaniu; koordynator Ośrodka Badania Aktywności Lokalnej

Łukasz Sosnowski – mgr inż.; Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP; absolwent Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach

Justyna Tomala-Wawrowska – mgr; Instytut Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach

Łukasz Wawrowski – dr; Katedra Nauki o Polityce, Wydział Zamiejscowy w Chorzowie Wyższej Szkoły Bankowej w Poznaniu